

JUSTITSMINISTERIET

Civilafdelingen

Dato: 9. december 2013
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Cecilie Maarbjerg Qvist
Sagsnr.: 2013-4000-0056
Dok.: 986593

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

OVER

delnotat om sagstilgangen til Højesteret afgivet af Udvalget om bedre og mere effektiv behandling af civile sager ved domstolene

1. Hørte myndigheder og organisationer

Udvalget om bedre og mere effektiv behandling af civile sager ved domstolene afgav i juli 2013 et delnotat om sagstilgangen til Højesteret, som har været i høring hos:

Højesteret, Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Samtlige byretter, Procesbevillingsnævnet, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, Domstolenes Tjenestemandsförening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, ADIPA, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Børn og Familier, Børnesagens Fællesråd, Børne og kulturchefföreningen, Børns Vilkår, Børnerådet, Danmarks Jurist- og Økonomforbund, Dansk Journalistforbund, Danske Advokater, Danske Mediers Forum, Danske Regioner, Danske Handicaporganisationer, Dansk Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Psykologforening, Det centrale handicapråd, Danmarks Rederiförening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri (DI), Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Pantebrevsförening, Retspolitisk Forening, Danske Speditører, De Danske Patentagenters Forening, Det Danske Voldgiftsinstitut, Fagligt Fælles Forbund 3, Finansrådet, Finans og Leasing, FOA – Fag og Arbejde, Forbrugerrådet, Forbrugerombudsmanden, Forenede Danske Motorejere

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

(FDM), Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Fabu, Foreningen af Danske Døgninstitutioner, Foreningen af Socialchefer i Danmark, ForældreLANDSforeningen (FBU), Domstolenes Tjenestemandforening, HK/Danmark, HK/kommunal, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge, Kuratorforeningen, Københavns Retshjælp, Københavns Universitet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsforeningen Bopam, Landsforeningen af Aktive Bedsteforældre, Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud (LOS), Landsforeningen af Socialpædagoger, Liberale Erhvervs Råd, Plejefamiliernes Landsforening, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Red Barnet, Retssikkerhedsfonden, Socialpædagogernes Landsforbund, Syddansk Universitet, TABUKA, TEKNIQ - Installatørernes Organisation, Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed, Aalborg Universitet, Aarhus Retshjælp og Aarhus Universitet.

Justitsministeriet har modtaget høringsvar fra følgende:

Højesteret, Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Samtlige byretter, Procesbevillingsnævnet, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, Rigsadvokaten, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Danske Advokater, Danmarks Rederiforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri (DI), Retspolitisk Forening, Danske Speditører, Det Danske Voldgiftsinstituttet, Finansrådet, Forbrugerrådet, Forbrugerbudsmændene, Forsikring & Pension, ForældreLANDSforeningen (FBU), Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, KL, Københavns Retshjælp, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud (LOS), Retssikkerhedsfonden, Socialpædagogernes Landsforbund, TEKNIQ - Installatørernes Organisation, Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed og Aarhus Retshjælp.

Herudover har Silkeborg Retshjælp og FTF – Hovedorganisation for 450.000 offentligt ansatte og privat ansatte afgivet høringsvar.

Kulturministeriet har desuden anmodet interessenter på ophavsretsområdet om bemærkninger til delnotatet og har i den forbindelse modtaget et sam-

let høringssvar fra advokat Peter Sch nning, RettighedsAlliancen og Samar det for Ophavsret.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført med *kursiv*.

Det bemærkes, at udvalgets delnotat om sagstilgangen til Højesteret blev sendt i høring sammen med udvalgets delnotat om adgangen til appel i civile sager, og de modtagne høringssvar vedrører således begge delnotater. Forslagene i delnotatet om adgangen til appel i civile sager vil indgå i et samlet lovforslag om udmøntning af udvalgets arbejde, som forventes fremsat i februar 2014. I denne høringsoversigt kommenteres således kun den del af høringssvarene, som vedrører delnotatet om sagstilgangen til Højesteret.

2. Høringssvarene

2.1. Generelt

Danske Speditører, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Byretterne, Rigsadvokaten, Dommerfuldmægtigforeningen, KL og Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed har ingen bemærkninger.

Forbrugerombudsmanden har oplyst, at Forbrugerombudsmanden ikke har ressourcer til at afgive bemærkninger.

Socialpædagogernes Landsforbund, FBU ForældreLANDSforeningen, LOS De private sociale tilbud, TEKNIQ, Institut for Menneskerettigheder, Københavns Retshjælp, Aarhus Retshjælp, Silkeborg Retshjælp og **Voldgiftsinstituttet** har ikke kommenteret delnotatet vedrørende sagstilgangen til Højesteret, men alene delnotatet om adgangen til appel i civile sager.

Højesteret er enig med hovedudvalget i, at underudvalget er fremkommet med et afbalanceret og fornuftigt forslag til sikring af, at Højesteret f r de rigtige sager og kortere sagsbehandlingstid, og at den nødvendige tilpasning af sagstilgangen til Højesteret vil kunne ske, hvis underudvalgets forslag gennemføres. Højesteret er også enig med hovedudvalget i, at forslagene fra underudvalget b r søges gennemført hurtigst muligt.

Østre Landsret og **Vestre Landsret** tilslutter sig anbefalingerne i delnotatet.

Procesbevillingsnævnet anfører, at det er en hovedopgave at sikre adgang for borgere, virksomheder og myndigheder til at få behandlet civile tvister ved domstolene hurtigt og effektivt og på en måde, der er retssikkerhedsmæssigt forsvarlig. Det er derfor vigtigt, at Højesteret og de to landsretter så vidt muligt kun bruger kræfterne på de ”rigtige” sager i forhold til, hvad der er de forskellige retsinstitutters opgaver i retssystemet. Det må i den forbindelse sikres, at der ikke sker afskæring af appel i videre omfang, end det er retssikkerhedsmæssigt forsvarligt.

På den baggrund kan Procesbevillingsnævnet overordnet tilslutte sig udvalgets forslag, der efter nævnets opfattelse er et afbalanceret forslag.

Sø- og Handelsretten finder, at forslagene ikke alene vil sikre, at Højesteret i fremtiden får forelagt de rigtige sager, men også en hensigtsmæssig afgrænsning af Sø- og Handelsrettens saglige kompetence.

Dommerforeningen anfører, at man med forslagene stillet af et enigt underudvalg om sagstilgangen til Højesteret tilgodeser, at Højesteret som landets øverste domstol får de rigtige sager.

Forbrugerrådet kan tilslutte sig de forslag, som skal sikre en sådan placering af sagerne, at der bliver acceptable gennemløbstider.

Forsikring og Pension lægger vægt på at bevare grundlaget for Sø- og Handelsrettens virke, der anvendes erhvervsmæssigt af en lang række interessenter.

Dansk Erhverv støtter udvalgets forslag, men lægger vægt på, at den direkte ankeadgang til Højesteret bevares i videst muligt omfang. En direkte ankeadgang til Højesteret har bl.a. betydning for kontrakter om værneting. Skal man overbevise en udenlandsk samarbejdspartner om, at dansk værneting er fornuftigt, er det væsentligt, at den danske virksomhed kan gøre opmærksom på, at Sø- og Handelsretten er en specialdomstol med direkte ankeadgang til Højesteret.

Håndværksrådet og **Finansrådet** støtter forslagene. **Håndværksrådet** anfører, at det gælder om at finde en gylden middelvej mellem retssikker-

hed/Sø- og Handelsrettens status og domstolenes økonomi, og at udvalgets forslag indeholder denne balance. **Finansrådet** finder den foreslåede løsning vedrørende Sø- og Handelsretten ganske fornuftig og hensigtsmæssig.

For **Danmarks Rederiforening** er Sø- og Handelsrettens status som specialdomstol i 1. instans af væsentlig betydning i sager relateret til rederidrift i bred forstand. Udvalgets forslag afspejler et acceptabelt kompromis.

DI støtter, at der skabes grundlag for, at sagsbehandlingstiderne i de civile ankesager ved Højesteret kan nedbringes. Det er meget tilfredsstillende og meget væsentligt, at de i delnotaterne fremsatte forslag vil sikre en stigende tilgang af sager til Sø og Handelsretten, som gør det muligt at opretholde denne domstols status som specialdomstol for en række væsentlige sagstyper inden for det erhvervsretlige område.

Retspolitisk Forening og **Retssikkerhedsfonden** anfører, at en høringsfrist henover sommerperioden er for kort, og at en høring ikke burde foregå på denne måde.

2.2. Sager behandlet af landsret som 1. instans

Retspolitisk Forening og **Retssikkerhedsfonden** støtter ikke forslaget om, at sager, der skal kunne henvises til landsretten til behandling i 1. instans, udover at være principielle også skal have en væsentlig samfundsmæssig rækkevidde. Forslaget udgør en meget alvorlig nedprioritering af individets interesse. Det foreslåede tiltag, hvorefter landsretternes afvisning af en henvisning skal kunne kæres direkte til Højesteret, medfører, at domstolene belastes yderligere. De foreslåede ordninger besværliggør, fordyrer og komplicerer adgangen til effektiv domstolsbehandling.

Ved domstolsreformen i 2007 er det forudsat, at centrale elementer i Højesterets opgaver er at sikre retsenheden og at træffe afgørelse i sager, som rejser spørgsmål af generel betydning for rets anvendelsen og retsudviklingen eller i øvrigt er af væsentlig samfundsmæssig rækkevidde. Derimod bør Højesterets ressourcer som udgangspunkt ikke benyttes til at behandle sager, hvis udfald i det væsentlige afhænger af bevismæssige vurderinger, eller som angår rets anvendelse på områder, hvor de principielle retsspørgsmål allerede er afklaret.

Justitsministeriet finder det afgørende, at det sikres, at Højesteret fortsat kan indtage denne helt centrale rolle i det samlede domstolssystem. Det er

i den forbindelse vigtigt, at Højesteret – i overensstemmelse med forudsætningerne bag domstolsreformen – kan koncentrere ressourcerne om behandlingen af principielle sager, som har generel betydning for rets anvendelsen og retsudviklingen, eller som i øvrigt har væsentlig samfundsmæssig betydning.

Justitsministeriet er således enig med udvalget i, at forslagene fra underudvalget kan være med til at sikre, at Højesteret får de rigtige sager, og at sagsbehandlingstiderne ved Højesteret kan nedbringes. Der er tale om et velafbalanceret forslag, som har tilslutning i alle instanser ved domstolene.

Det bemærkes, at der med forslaget alene lægges op til at tydeliggøre de allerede gældende betingelser for henvisning ved at indskrive betingelserne i selve loven. Vurderingen af, om en sag har ”principiel karakter”, forudsættes således at være den samme som hidtil.

Der henvises i øvrigt til § 1, nr. 8 (forslag til ændring af retsplejelovens § 226) og pkt. 2.1.2, 2.1.5 og 2.1.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Sagens parter er meget ofte enige om, at begære sagen henvist til landsret, og Justitsministeriet er derfor enig i underudvalgets forslag om, at landsretten skal have adgang til at afvise en henvisning, der ikke opfylder betingelserne. Justitsministeriet er i den forbindelse enig i underudvalgets forslag om, at det skal være muligt at kære en sådan kendelse om afvisning til Højesteret uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 10 og 19 (forslag til ændring af retsplejelovens § 226 og § 392) og pkt. 2.1.2, 2.1.5 og 2.1.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

2.3. Sager behandlet af Sø- og Handelsretten som 1. instans og ændring af Sø- og Handelsrettens kompetenceområde

Højesteret bemærker om forholdet mellem forslaget til ændring af retsplejelovens § 226 og forslaget til nyaffattelsen af retsplejelovens § 227, at det foreslåede henvisningskriterium efter § 227 som anført af hovedudvalget er lidt bredere end efter § 226, idet der reelt vil være tale om, at der for sager, som opfylder begge kriterier, er en ekstra henvisningsmulighed fra byret til Sø- og Handelsretten. Det er blot en naturlig følge heraf, at der kan

være sager, der henvises efter § 227, som ikke opfylder kriteriet efter § 226, og som derfor efterfølgende ikke vil kunne ankes til Højesteret, men til landsretten. Højesteret er enig i hovedudvalgets konklusion, hvorefter underudvalgets forslag også på dette punkt kan tiltrædes.

Sø- og Handelsretten er enig i, at retsplejelovens § 227 bør ændres som forslået af underudvalget, idet Sø- og Handelsretten kan tilslutte sig hovedudvalgets overvejelser i den anledning.

Advokat Peter Schønning, RettighedsAlliancen og Samrådet for Ophavsret anfører, at udvalgets forslag kan være et skridt i den rigtige retning for så vidt angår ophavsrettigheder. Det forekommer dog ikke logisk eller rimeligt, at kun sager om ophavsretslovens regulering af rettigheder til brugskunst og edb-programmer skal kunne anlægges ved Sø- og Handelsretten, men ikke andre ophavsretlige sager. Udvalgets forslag indeholder samtidig et tilbageskridt, idet den foreslåede fjernelse af adgangen til at henvise en sag fra byretten til Sø- og Handelsretten, hvis sagen forudsætter fagkundskab til erhvervsforhold og er af principiel karakter, vil gøre det sværere end i dag at få andre ophavsretssager behandlet i Sø- og Handelsretten.

Advokatrådet bemærker, at en part i visse tilfælde kan tillægge det stor betydning, at en sag endeligt afgøres af Højesteret. Her vil den rette sag efter forslaget enten kunne begæres henvist til landsretten med deraf følgende direkte appeladgang til Højesteret eller begæres henvist til Sø- og Handelsretten, hvorefter parten må afvente Sø- og Handelsrettens afgørelse og derefter Højesterets afgørelse af, om sagen er egnet til prøvelse i Højesteret, før det står klart, om der er en ubetinget adgang til Højesteret. I et eksempel som dette vil den rette sag allerede på dette tidlige tidspunkt kunne komme i landsretten. Det synes uhensigtsmæssigt, at en part i en sådan sag tilskyndes til at fravælge en ellers hensigtsmæssig prøvelse ved Sø- og Handelsretten for at være sikker på prøvelse i Højesteret.

Denne uhensigtsmæssighed ville kunne undgås, hvis landsretterne fik beføjelse til – udover at foretage vurderingen af, hvorvidt der er tale om en sag af principiel karakter og generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller af væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt, eller der foreligger andre særlige grunde til ankebehandling i Højesteret som 2. instans – også efter en parts anmodning at kunne henvise en sådan sag til prøvelse i Sø- og Handelsretten som 1. instans med direkte appeladgang til Højesteret.

Danske Advokater bemærker – i tilknytning til forslaget om, at henvisning af sager fra byret til SØ- og Handelsretten fremover alene skal vedrøre sager om ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte – at det bør være sådan, at hvis det principielle grundlag, som sagen er henvist på grundlag af, fortsat er til stede, må sagen kunne indbringes for Højesteret, hvis kriterierne i øvrigt er opfyldt.

FTF – med støtte fra **Akademikernes Centralorganisation** – opfatter den foreslåede ændring af retsplejelovens § 227 i forhold til ansættelsesretlige sager sådan, at byretterne fremover primært skal henvise ansættelsesretlige sager til behandling ved SØ- og Handelsretten og ikke længere til landsretterne. Det vurderes på den baggrund, at ansættelsesretlige sager sættes under en strengere og mere begrænset ankevurdering end alle andre typer af sager, der indbringes med begæring om henvisning.

Hvis Højesteret har afslået anke af dommen fra SØ- og Handelsretten er der desuden risiko for, at landsretterne vil lade sig påvirke af, at Højesteret ikke har fundet, at sagens karakter nødvendiggjorde en anke, og dermed at SØ- og Handelsrettens resultat bør stadfæstes. Dermed er der risiko for, at Højesteret ved ”screeningen” af sagen indirekte tager stilling til resultatet, og at dette kan fortolkes således, at Højesteret – uden en egentlig sagsbehandling – er enig i SØ- og Handelsrettens dom. Det vurderes endvidere, at de 2 ugers ankefrist er for kort, og at fristen under alle omstændigheder skal være 4 uger.

LO oplyser, at landsorganisationens medlemsforbund har oplevet det vanskeligt at få henvist ansættelsesretlige sager til SØ- og Handelsretten. LO så gerne, at SØ- og Handelsretten blev kæreinstans i stedet for landsretterne i sager, som byretterne afviser at henvise til SØ og Handelsretten. LO foreslår desuden en yderligere udvidelse af SØ- og Handelsrettens kompetence i ansættelsesretlige sager. F.eks. kunne ansættelsesretlige sager, hvor anvendelse af EU-regler (herunder gennemførte direktiver) har væsentlig betydning, med fordel anlægges ved SØ- og Handelsretten i 1. instans.

Justitsministeriet har på baggrund af høringsvaret fra interessenterne på ophavsretsområdet fundet, at også andre ophavsretssager end sager om brugskunst og edb-programmer bør kunne henvises til SØ- og Handelsretten, hvis sagen er af principiel karakter, og fagkundskab til erhvervsforhold har væsentlig betydning. Der er tale om en mindre udvidelse i forhold til underudvalgets forslag til nyaffattelsen af retsplejelovens § 227, som

sker med henblik på at sikre, at der ikke er sager om ophavsret, som i dag kan henvises til Sø- og Handelsretten, som fremover vil blive afskåret herfra. Justitsministeriet finder, at der med den foreslåede justering af underudvalgets forslag forsat er den rette balance i det samlede forslag.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til retsplejelovens § 227) og pkt. 2.1.4, 2.1.5 og 2.1.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

For så vidt angår spørgsmålet om forskellen mellem en henvisning efter retsplejelovens § 226 med den foreslåede ændring og den foreslåede nyaffattelse af retsplejelovens § 227 finder Justitsministeriet ligesom udvalget, at henvisningsmuligheden til Sø- og Handelsretten bør være lidt bredere, således at der ikke blot kan ske henvisning af sager, der opfylder de særlige krav til, at en eventuel ankesag kan behandles af Højesteret som 2. instans. Hvis en sag opfylder henvisningskriterierne både i § 226 og i § 227, er der reelt tale om, at der for disse sagers vedkommende er en ekstra henvisningsmulighed. Hvis en sådan sag også efter behandling i Sø- og Handelsretten opfylder kriteriet i § 226, vil ankesagen i øvrigt kunne behandles i Højesteret efter underudvalgets forslag om anke af domme afsagt af Sø- og Handelsretten, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 14 (forslag til retsplejelovens § 368, stk. 4-6). Den løsning, som Advokatrådet peger på, og hvorefter landsretten tager stilling til, om en sag kan gå direkte fra Sø- og Handelsretten til Højesteret, vil kunne opfattes således, at den ændrer ved balancen i forslaget, bl.a. fordi landsretten ikke vil have samme forudsætning som Højesteret for at afgøre, om den lidt bredere adgang til anke fra Sø- og Handelsretten til Højesteret bør finde anvendelse i den enkelte sag.

Justitsministeriet er enig med underudvalget og udvalget i, at den foreslåede udvidelse af Sø- og Handelsrettens saglige kompetence indebærer, at der ikke længere er tilstrækkeligt grundlag for at opretholde en mere generel bestemmelse om henvisning af sager, hvor fagkundskab til erhvervsforhold er af væsentlig betydning. Udvidelsen af Sø- og Handelsrettens kompetence udtømmer således i alt væsentligt behovet for en sådan henvisningsregel også for så vidt angår principielle sager.

Justitsministeriet er samtidig enig med underudvalget i, at sager, hvor fagkundskab til ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte har væsentlig betydning, er mindre egnede til mere generelt at blive henlagt til Sø- og Handelsretten, fordi det i videre omfang end på de andre sagsom-

råder vil være naturligt, at sagerne behandles lokalt ved den enkelte byret. Derimod er der efter Justitsministeriets opfattelse grundlag for som foreslået af underudvalget at opretholde henvisningsmuligheden for principielle sager, hvor fagkundskab til ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte har væsentlig betydning.

Der er således med forslaget tale om, at den eksisterende adgang for byretten til at henvide en sag vedrørende ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte til behandling ved Sø- og Handelsretten, hvis sagen er af principiel karakter, og fagkundskab til arbejdsmarkedsforhold har væsentlig betydning, opretholdes. Henvisning kan ske efter anmodning fra en part. Der er således ikke tale om en udvidelse eller ændring af adgangen til at henvide ansættelsesretslige sager til Sø- og Handelsretten i forhold til de gældende regler.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til retsplejelovens § 227) og pkt. 2.1.4, 2.1.5 og 2.1.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Anke af domme fra Sø- og Handelsretten til enten landsret eller Højesteret skal ske inden for den almindelige ankefrist, og det foreslås med lovforslaget, at ankefristen både ved anke til landsret er 8 uger, ligesom den gældende ankefrist ved anke til Højesteret. Hvis sagen er anket til Højesteret, og Højesteret afviser anken, kan appellanten herefter indbringe sagen for landsret. Dette skal ske inden den ordinære ankefrists udløb, eller – hvis der er mindre end 2 uger tilbage af den ordinære ankefrist – inden 2 uger efter afsigelsen af Højesterets kendelse om ankens afvisning. Fristen for at indbringe sagen for landsretten vil således i alle tilfælde være mindst 2 uger. I overensstemmelse med underudvalgets lovudkast fremgår det af lovforslaget, at retsplejelovens § 372, stk. 2, 3.-7. pkt., (der ikke foreslås ændret) finder tilsvarende anvendelse, hvis fristen overskrides. Det er således i lovbemærkningerne præciseret, at denne situation er omfattet af reglerne om oprejsningsbevilling.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 14 og 17 (forslag til retsplejelovens § 368, stk. 4-6 og § 372, stk. 1) og pkt. 2.1.3, 2.1.5 og 2.1.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

3. Lovforslaget

Det fremsatte lovforslag adskiller sig på følgende punkter fra det lovudkast, der indgår som en del af Udvalget om bedre og mere effektiv behandling af civile sager ved domstolenes delnotat om sagstilgangen til Højesteret:

- Den foreslåede nyaffattelse af § 227 er med lovforslaget udformet bredere, så (også) sager om ophavsret, som ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 225, stk. 2, nr. 4 (lovforslagets § 1, nr. 5), kan henvises til Sø- og Handelsretten, hvis sagen er af principiel karakter og fagkundskab til erhvervsforhold har væsentlig betydning. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11.
- Det foreslås, at retsplejelovens § 427, stk. 2, ændres, så Sø- og Handelsrettens afgørelser om forbud eller påbud fremover skal indbringes for den landsret, i hvis kreds sagen skulle have været anlagt efter reglerne i kapitel 22, hvis sagen ikke var blevet anlagt ved Sø- og Handelsretten. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22.
- Der er tilføjet en konsekvensændring af konkurslovens § 254, jf. lovforslagets § 3.
- Der er herudover foretaget en række redaktionelle ændringer.